De pe culmile iubirii,
albe şi-nsorite,
văd întinsul strălucirii,
şi splendoarea rânduirii,
/: Patriei dorite! :/

Inima mi se aprinde,
viaţa-mi se topeşte,
de-aş putea azi m-aş desprinde,
de pământul ce-mi cuprinde
/: dorul care creşte! :/

Şi-aş zbura, zbura spre Tine,
să Te-ajung odată,
căci Te port adânc în mine,
şi-n furtuni şi-n vremi senine,
/: Ţară minunată! :/

Frumuseţea Ta mă-mbie,
- totu-i sărbătoare -
m-ai vrăjit pe veşnicie,
vino, sfântă-mpărăţie,
/: cu-al Dreptăţii Soare! :/